

**ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΔΑΣΟΛΟΓΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
(ΠΕΔΔΥ)**

Διδότου 26 – 106 80 ΑΘΗΝΑ

Τηλ. : 2131512281 – 2105240790

Fax : 2105240790

Email: nbokaris@gmail.com και peddy@otenet.gr

Πληροφορίες: Ν.Μπόκαρης 6937883012

Αθήνα, 24 Απριλίου 2019

Αρ. Πρωτ. 4

Π ρ ο ς:

- 1.- Υπουργείο Περιβάλλοντος και
Ενέργειας
- Γραφείο Υπουργού
- Γραφείο Αναπληρωτή Υπουργού
κ. Σωκράτη Φάμελλου
Μεσογείων 119 Αθήνα
- 2.- Γενική Διεύθυνση Δασών και Δασικού
Περιβάλλοντος ΥΠΕΝ
Τέρμα Αλκμάνος Ιλίσια

Κοινοποίηση:
Στα μέλη μας.

Σας κοινοποιούμε την με αριθμό 688/2019 εκδοθείσα απόφαση της **Μείζονος Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας** που αφορά αίτηση ακύρωσης που είχε κατατεθεί στο Σ.Τ.Ε απο την Π.Ε.Δ.Δ.Υ και το ΓΕΩΤ.Ε.Ε και αφορούσε στις “οικιστικές πυκνώσεις”, η οποία παραπέμπει στην αριθμ 685/2019 όμοια απόφαση του ίδιου Δικαστηρίου.

Εν προκειμένω, το Δικαστήριο έκρινε, ότι, α) οι διατάξεις του άρθρου 39 του Ν. 4489/2017, με τις οποίες επιχειρείται η υποκατάσταση του νομικού ερείσματος, και μάλιστα αναδρομικώς, της εφαρμογής περιγραμμάτων οικιστικών πυκνώσεων, επί των δασικών χαρτών και εξαίρεσής τους, από την ανάρτηση και την περαιτέρω διαδικασία κύρωσης των τελευταίων, κατά τρόπο που θα αποστερούσε το Δικαστήριο, από τη δυνατότητα επίλυσης του ζητήματος, είναι αντίθετες με τα άρθρα 4 παρ. 1, 20 παρ. 1, 26 και 95 παρ. 1 εδ. α΄ του Συντάγματος και κατά συνέπεια, οι διατάξεις αυτές είναι ανίσχυρες. β) οι διατάξεις του άρθρου 23 παρ. 4 του Ν. 3889/2010, όπως ίσχυαν κατά το χρόνο που εκδόθηκε η προσβαλλόμενη κοινή υπουργική απόφαση, η οποία εξαιρεί από τη διαδικασία των δασικών χαρτών, τις οικιστικές πυκνώσεις, εντοπιζόμενες, μάλιστα, και υποδεικνυόμενες, από τους οικείους Ο.Τ.Α., αντίκεινται στο άρθρο 24 παρ. 1 του Συντάγματος και γ) η ίδια εν λόγω προσβαλλόμενη κανονιστική

πράξη, λόγω του αντιθέτου προς το Σύνταγμα περιεχομένου της ως άνω εξουσιοδοτικής διάταξης, δεν θα μπορούσε επιτρεπτά να εκδοθεί ούτε υπό τον τύπο προεδρικού διατάγματος και εν συνεχεία ακύρωσε την προσβαλλόμενη με αριθμό 34844/11-7-2016 κοινή απόφαση του Υπουργού και του Αναπληρωτή Υπουργού Περιβάλλοντος και Ενέργειας (Α.Α.Π. 145), με την οποία ορίστηκαν τα κριτήρια προσδιορισμού της οικιστικής πύκνωσης, κατά την έννοια του άρθρου 23 παρ. 4 του Ν. 3889/2010, όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 153 παρ. ΙΑ του Ν. 4389/2016 και ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο.

Επιπροσθέτως, το Δικαστήριο αποφάνθηκε, μεταξύ άλλων, και τα εξής: «*Η συνταγματική υποχρέωση διαφύλαξης του εν γένει δασικού πλούτου της χώρας καθιστά κατ' εξαίρεση μόνον επιτρεπτή τη μεταβολή της μορφής των δασικού χαρακτήρα εκτάσεων, τούτο δε εφόσον προέχει για την εθνική οικονομία η αγροτική εκμετάλλευση ή άλλη χρήση, επιβαλλόμενη από λόγους δημοσίου συμφέροντος (πρβλ. ΣτΕ 2499/2012 Ολομ.). Προέχουσα χρήση υπό την ανωτέρω έννοια, ουδέποτε αποτελεί η αξιοποίηση δασικού χαρακτήρα εκτάσεων για οικιστικούς σκοπούς, οι οποίοι δεν συνιστούν λόγους υπερτέρου δημοσίου συμφέροντος, που θα δικαιολογούσαν τη μεταβολή του προορισμού του δάσους (βλ. ΣτΕ 2855/2003 Ολομ., πρβλ. 533/2003 Ολομ., 3754/1981 Ολομ.). Περαιτέρω, ο σκοπός δημοσίου συμφέροντος που επιδιώκεται να εξυπηρετηθεί με την απώλεια δασικού πλούτου και δεν μπορεί, κατά τα ανωτέρω, να είναι η οικιστική αξιοποίηση, οφείλει, πάντως, να σταθμίζεται προς τη διατήρηση άθικτου του τελευταίου, η οποία αποτελεί εξ ορισμού σκοπό δημοσίου συμφέροντος, συνταγματικής, μάλιστα, εμβελείας (ΣτΕ 2153/2015 Ολομ.). Η στάθμιση αυτή πρέπει να διενεργείται από τα αρμόδια δημόσια όργανα, νομοθετικά και διοικητικά, δεν είναι δε ανεκτή η καταστροφή της δασικής βλάστησης ορισμένης δασικού χαρακτήρα εκτάσεως από οποιονδήποτε τρίτο. Η καταστροφή αυτή, εφόσον, παρά ταύτα, λάβει χώρα, καθιστά υποχρεωτικώς ληπτέο το συνταγματικό μέτρο της αναδάσωσης και, περαιτέρω, την υπαγωγή της δασικής έκτασης που καταστράφηκε σε προστατευτικό καθεστώς ακόμη αυστηρότερο από το προβλεπόμενο για τις εκτάσεις που διατηρούν τη δασική τους μορφή (πρβλ. ΣτΕ 2153/2015 Ολομ., 2499/2012 Ολομ., 2778/1988 Ολομ.). ...» (βλ. σκέψη 15^η).*

Από τις ισχύουσες διατάξεις (άρθρο 95 παρ. 5 του Συντάγματος, άρθρο 50 παρ. 4 του Π.Δ. 18/1989 «Κωδικοποίηση διατάξεων νόμων για το Συμβούλιο της Επικρατείας» (ΦΕΚ Α' 8/9-1-1989) και άρθρο 1 του Ν. 3068/2002 «Συμμόρφωση της Διοίκησης προς τις δικαστικές αποφάσεις και προαγωγή των δικαστών των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων στο βαθμό του συμβούλου Επικρατείας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 274/14-11-2002), συνάγεται, ότι η Διοίκηση, συμμορφούμενη με το περιεχόμενο ακυρωτικής απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας, έχει υποχρέωση όχι μόνο να θεωρήσει ως ανίσχυρη και ανύπαρκτη νομικώς τη διοικητική πράξη ή παράλειψη που ακυρώθηκε, αλλά και με θετικές ενέργειές της να χωρήσει στην αναμόρφωση των νομικών καταστάσεων, οι οποίες δημιουργήθηκαν στο μεταξύ βάσει της παραπάνω πράξης ή παράλειψης που ακυρώθηκε, ανακαλώντας ή τροποποιώντας τις σχετικές διοικητικές πράξεις ή, εφόσον

συντρέχει περίπτωση, εκδίδοντας νέες με αναδρομική ισχύ, με σκοπό την καθολική αποκατάσταση των πραγμάτων στη θέση στην οποία θα ήσαν, αν εξ αρχής δεν είχε εκδοθεί η διοικητική πράξη ή συντελεσθεί η παράλειψη που ακυρώθηκε και χωρίς δέσμευση από το χρόνο που διέδραμε στο μεταξύ (πρβλ. ΣτΕ 3739/1988, σελ. 3 παρ. 2 έως σελ. 4 παρ. 1, 1660/1980, σελ. 3 παρ. 3 έως σελ. 4 παρ. 1, κ.ά.).

Η υποχρέωση συμμόρφωσης με το περιεχόμενο ακυρωτικής απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας, συνταγματικώς κατοχυρωμένη, αναφέρεται τόσο σ' όλους τους θιγόμενους διοικουμένους, όσο και στο σύνολο των διοικητικών οργάνων, που απαρτίζει τη Διοίκηση.

Εξ ετέρου, δεν επιτρέπεται με ειδικές νομοθετικές διατάξεις να αλλοιωθεί το περιεχόμενο και να περιορισθεί η έκταση των ενεργειών, στις οποίες οφείλει να προβεί η Διοίκηση, για να συμμορφωθεί προς ακυρωτική απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας (βλ. Σ.τ.Ε. 2854/1985, σελ. 4 στίχοι 23 έως 29 και σελ. 5 στίχοι 1 και 2).

Κατόπιν όλων των ανωτέρω, παρακαλούμε για τις ενέργειές σας, σύμφωνα με τις ανωτέρω αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ακριβές Αντίγραφο